

S'AGUA i T

ESCOLTES DE MENORCA

JUNY-2000. NÚM:25

EDITORIAL

Aquest és el segon nombre de l'any 2000 que teniu a les vostres mans.

Tot i que sigui una frase molt repetida, és una data prou important, per fer unes petites reflexions, deixant de banda si és o no l'inici d'un nou mil·lenni.

Som un moviment educatiu, i com diu la paraula "moviment", estem constantment fent coses, algunes de les quals són la imatge corporativa, de la qual a la passada assemblea, ja vam aprovar un nou logotip i també uns nous estatuts.

Però el motiu de reflexió, no és el fet d'aprovar un nou logotip i uns reformatz estatuts, sinó el constant moviment.

Ens explicarem, un moviment en el qual som un centenar de caps i responsables, i a una assemblea general extraordinària, on s'exposa un logotip (que es una cosa que ens ha d'identificar), però el més important, uns nous estatuts (ja que la redacció que se n'ha fet, són pràcticament nous), sorpresa!!: dels dotze agruapments, (tretze des d'aquesta assemblea per si algú no ho sap), tres havien presentat esmenes, però això no és tot, la segona sorpresa va ésser a l'assemblea, erem vint i pico dels més de cent caps i responsables.

Què passa??:

- Què no estem compromesos??.
- Què som caps i reponsbles??
- Què entenem per moviment??.

El Sant Jordi 2000 va ser un repte per a tots.

-Què...??.

Són unes quantes qüestions que ens han vingut al cap, que ens han fet pensar, que ens han fet reflexionar, hi que hem volgut exposar en veu alta i clara, però també convençuts que els nostres dubtes i neguits tenen una explicació i resposta.

Però tornant al principi:

És que estem en massa moviment, que no ens permet aturar-nos pel bé de la nostra associació (moviment)??.

És que estem molt compromesos, i no podem donar resposta a tot??.

És que som poc responsables, a l'hora de la veritat??.

És què... ??

Creim que seria un bon moment per fer una aturada i pensar amb noltros com a "CAPS I RESPONSABLES" del

nostre moviment (associació), per redescobrir l'educació i els valors que volem donar i per tant oferir amb el nostre moviment (associació).

Ara venen els camps d'estiu i les vacances, igual és el moment per pensar amb noltros i el nostre moviment, perquè som noltros els que hem de "fer moviment" i també els que realment l'hem de fer moure.

Com diu l'animació del pla trienal del "CONNECT'@T: Com una aranya que abandona el centre de la seva teranyina per aixemplar el seu camp de teixit màgic, hauria d'ésser la resposta dels nostres Caps envers el nostre moviment...

Començam, no, seguim??

SUMARI

- *Pàgina 1: - Editorial
- *Pàgina 2: - Sumari
- Presència en l'Església del M.S.C
- *Pàgina 3: - Agrupaments
- *Pàgina 4: - Agrupaments
- *Pàgina 5: - Escola de Formació
- *Pàgina 6: - Agrupaments
- *Pàgina 7: - Per passar el temps
- *Pàgina 8: - Sant Jordi 2000
- *Pàgina 9: - Agrupaments
- *Pàgina 10: - Agrupaments
- *Pàgina 11: - Associació
- *Pàgina 12: - Pel forat del pany

PRESÈNCIA EN L'ESGLÈSIA DEL M.S.C.

0 A la darrera reunió de la "Mesa de Consiliarios del MSC", vam aprovar un document, en la redacció del qual hi hem treballat tots nosaltres, també els Escoltes de Menorca.

Fa ja un cert temps que a tots els nivells del MSC, es va enviar un qüestionari amb l'objectiu de cercar, entre tots, el camí que han de tenir les nostres relacions en els diferents nivells: Agrupament-Parròquia, Associació-Bisbat, MSC-C.E.E.

El document que ara reproduïm conté la primera part, que té a veure amb la relació que hem de procurar tenir entre els agrupaments i les parròquies.

És un document que avui presentam amb la intenció que el pròxim curs el poguem treballar a fons als diferents agrupament.

Diu així:

"AGRUPAMENT - PARRÒQUIA"

1- *Tenir un coneixement ple i assumir el que és la nostra pròpia identitat, elements i dimensions que ens caracteritzen.*

2- *Recerca del servei, obertura i bona disposició cap a la Parròquia.*

3- *Descobrir la nostra vocació, com a comunitat de deixebles i Poble de Déu insertats dins la Comunitat Cristiana.*

4- *Sentir-nos col·laboradors i partíceps de les accions i de la pròpia missió de l'Església (Parròquia), suscitant el vertader esperit de comunió.*

5- *Recuperar la dimensió de Pastor del Rector per noltros i ajudar-li en l'evangelització.*

6- *Utilitzar el diàleg i la tolerància com a mitjà i instrument de coneixement, creixement, maduració i profundització.*

7- *Cercar i potenciar la persona de l'animador de la Fe i del Consiliari en les feines d'educació en la fe en el grup i de comunió a la Parròquia.*

8- *Tenir una presència representativa i activa en el Consell Parroquial.*

9- *Participar de la vida de la fe de la Parròquia i en els aconteixements, tenint cura especialment de la formació dels Educadors.*

10- *Programar, coordinar i temporalitzar les activitats conjuntament.*

Serà interessant que en els diferents Kraals dels agrupaments en fem una lectura i procurem treballar-lo.

Bona Feina.

Toni Fullana
Consiliari Escoltes de
Menorca.

0 **CAMPIONAT DE FUTBOL-3 PER A FILLETS**

Els Pioners/ Caravel·les de Sant Lluís van triar com a empresa del segon trimestre organitzar un campionat de futbol-3, per a tots els fillets. Vam dividir l'empresa en tres grans parts:

La primera part, per decidir què es feia i com fer-ho. La segona, quan tot ja estava planificat, vam fer els regals que després donaríem als guanyadors. Seguidament vam dissenyar una mascota, en LISALDINYO; vam pintar una pancarta, vam marcar els camps i per últim vam preparar les regles del campionat.

La darrera part, és el dia del gran BOOM, el dia del campionat, on es veu el resultat de tota la feina feta.

Per fi, ja ha arribat diumenge 2 d'abril, són les quatre i ens

trobam tots al Cau per anar cap a la pista. Quan arribam ja ens esperen una multitud d'al·lots/es que se volen inscriure al campionat de futbol-3.

Hem fet dues categories: una fins a catorze anys, amb cinc equips; i l'altra a partir de quinze anys, amb quatre equips. S'ha decidit que jugaran tots contra tots (cada equip a la seva categoria), i els partits tindran una durada de 10 minuts sense descans.

Hi ha dos camps, un per cada categoria, que són petits i fan mal jugar. Però per la pròxima vegada ho tindrem en compte.

Els guanyadors de la primera categoria han estat els "Me da igual" i de la segona han guanyat els jugadors de "Los Franchutes"

Cada categoria té el seu arbitre, a qui hem de donar l'enhorabona per la seva

presència.

La veritat és que ha tingut bastant d'èxit, fins i tot hi ha hagut espectadors que animaven els seus equips.

Ah, sí!!! Ja m'oblidava de l'equip revelació, el de les al·lotes que es van apuntar a darrera hora i van ser les úniques de tot el campionat. No van guanyar però s'ho van passar pipa i van demostrar que també serveixen per jugar a futbol.

Els guanyadors de la primera categoria han estat els "Me da igual", i de la segona han guanyat els jugadors de "Los Franchutes".

Els hi hem donat un premi a cada equip guanyador i també hem rifat tres camisetes entre tots els participants. També hem donat un premi als arbitres per la seva paciència.

Donar les gràcies a tots els qui van participar.

*Pioners i Caravel·les
A.E. Sant Lluís.*

0 EXCURSIÓ AL CAMÍ REIAL

Diumenge dia 20 de gener del 2000 l'A.E. Sant Bartomeu de Ferreries va organitzar una excursió al Camí Reial, en la qual estaven convidats pares/mares, concus/ties, al·lots/es, caps, etc... La finalitat era netejar un tros d'aquest camí.

A l'excursió hi van participar un grup d'unes vint persones les quals s'ho van passar molt bé tallant les branques que barraven el pas, treient soques enormes...

Alguns no es van poder escapar de les bufetes que es van fer amb les eines, però tot i així el bon temps i el bon humor van fer acte de presència durant tota l'excursió. □

*Caps de Llops i Daines
A.E. Sant Bartomeu.*

0 CAMÍ REIAL: UNA INICIATIVA PER RECUPERAR UN CAMÍ.

El Camí Reial és l'antiga via que comunicava Ferreries i Ciutadella a través del barranc d'Algendar, ja fa molts d'anys. Una trentena d'anys enrera es va deixar d'emprar i açò va fer que es vagi anar tapant el pas amb arbres, abatzeres i vegetació.

Fa uns dos anys, la Gestora de Joventut de l'Ajuntament de Ferreries (que la formen diferents entitats del poble que

fan feina amb joves), va agafar el projecte de fer net el tros de camí que va de Ferreries (partint devora el lloc de Sant Gornesset) fins al començament del barranc (devora les barreres d'Algendar Nou).

Des de llavors diversos grups, organitzats, han anat fent feina. El nostre agrupament també hi ha participat organitzant al manco una sortida de neteja cada curs. Sembla que enguany quedarà tot obert i serà mitjanament transitible. La dificultat que hi ha ara és que les

parets que el delimiten estan bastant malament i molts de trossos han de quedar amb branques perquè el bestiar dels llocs veïns no hi passin.

Vos convidam a vistar el nostre Camí Reial i si qualche grup té ganes d'anar a fer-hi un poc de feina que ens ho faci saber i a la pròxima sortida a fer net es podrien afegir amb noltros o amb els grups fixos de la Creu Roja Joventut o altres entitats del poble. □

*Secretària de l'A.E.
Sant Bartomeu.*

0 **UNA FLOR VERMELLA AMB LA TIJA VERDA.**

La Maria era una nena amb molta il·lusió que anava a l'escola. Un matí la mestra va dir: - avui farem un dibuix. - que bé!! va pensar ella, ja que li agradava molt dibuixar.

Amb molt d'entusiasme va agafar la seva caixa de colors i va començar a dibuixar. Però la mestra va dir: - Espereu-vos!!, no comenceu fins que us digui què heu de fer. Bé, ara dibuixarem les flors del jardí.

La Maria va començar a fer flors de color rosa, lila i blau. En aquell moment es va sentir que la mestra deia: Espereu-vos, jo us ensenyaré com heu de fer les flors. Així, dibuixeu una flor vermella amb la tija verda.

Després va afegir: - Ara sí que ja podeu començar.

La filleta va mirar la flor de la mestra, va mirar la seva, li va agradar més la seva però, sense dir res, va guardar el seu paper i va intentar copiar la flor de la pissarra; era vermella amb la tija verda.

Un altre dia la mestra va dir: - Avui farem una redacció.

- Que bé (va pensar la Maria) així podré escriure a les estrelles!!!

Però de cop, va sentir que la mestra deia: - Espereu-vos, jo us diré de que heu d'escriure!!. El tema serà: "les vacances".

La Maria es va preguntar: per què sempre hem d'escriure sobre el mateix tema?? Però va, posaré que a l'estiu les estrelles surten més tard. El seu pensament va ser interromput per la veu de la mestra que deia:

- Espereu-vos, jo us diré què heu de posar. Apunteu: lloc d'estiueig (muntanya o platja), amb qui (pare

port va utilitzar (aeri, marítim o terrestre), què va fer, com us ho va passar, quants dies van ser, quan va marxar i quan va tornar.... Ho heu entés??, doncs ja podeu començar.

La Maria es va posar trista perquè amb aquesta pauta no hi havia lloc per les seves estrelles i no podia manifestar com les admirava. Però resignada, va agafar el llapis i va començar a contestar, un per un i de forma ordenada, tots els aspectes que la mestra els havia estipulat.

Així, la filleta va comprendre que era més important fer el que deia la mestra que no el que ella volia.

Però passat el temps, la família de la Maria va canviar de població, i per tant, també d'escola. Un dels primers dies de classe, la mestra va dir:

- Avui farem un dibuix.

La Maria es va quedar molt tranquil·la esperant que la mestra digués com havien de fer-ho.

Quan la mestra va adonar-se que la Maria no feia res, se li acostà i li digué:

- Per què no treballes?? que no t'agrada dibuixar??

- Sí, va respondre- però estic esperant que vosté em digui com ho hem de fer.

- Com vulguis. li va respondre la mestra.

- I amb quins colors??

- Amb els que més t'agradin.

No ho entenc va pensar la Maria, i va començar a fer una flor vermella amb la tija verda. □

Helen Buckley.

En aquest text, es posa de manifest tot un procés que passa de la il·lusió, imaginació, creació i motivació que té una filleta per aprendre, a un fer de manera monòtona, conformista, poc creativa i en definitiva poc motivadora. Trencar amb la manera de fer extremadament pautaada. Seguir una metodologia de descoberta de que anirem fent, ser constructors.

TROBADA DE F.E.M (ON HI VAN SORTIR MOLTS DE PESCADORS)

0 Els R/G d'Es Castell vam fer una sortida a Binixems els dies 29 i 30 de Gener. La sortida va anar bassada sobre el món de la cuina. Com que a la unitat som tres patrulles, uns es van encarregar de fer el sopar, els altres el berenar del matí i els altres el dinar.

Per sopar vam fer pilotes amb salsa de tomàtic i patates fregides, i de postre vam fer un mus de llimona. No vam fer vetllada perquè ens vam destorbar molt alhora de fer el sopar, però vam quedar una estona fent les cotorres. L'hora de dormir va anar bastant bé, "els caps van quedar contents".

Pel matí la patrulla que havia de fer el berenar es va aixecar un poc abans que els altres, ens vam preparar un bon berenar, torrades amb mantega, mermelada, colacao i suc de melicotó, ah!! i café pels caps.

Després d'haver berenat vam fer molts de jocs i ens vam divertir molt, també vam fer net la casa.

La tercera patrulla va fer el dinar, hi ha que dir-ho tot, va ser boníssim!!! Ens vam preparar uns espaguettis amb tonyina i de postre unes natilles fetes nostres.

Pel capvespre varem acabar d'aclarir la casa i van fer un parell de jocs fins que ens

vinguessin a cercar els pares. Pel matí van passar el R/G de l'Agrupament de Santa Maria i es van aturar a veure-nos.

Va ser una sortida on hem après a cuinar, molt divertida i on **ENS VAM POSAR FINS LES ORELLES DE MENJAR!!!**

A veure si apreneu d'aquests R/G, si els voleu contractar com a cuiners, no cobren gaire...!!!

*Reporters de la unitat de R/G de l'A.E. Àngel Ruiz i Pablo.
(Es Castell)*

0 **LES DISFRESSES....**

Aquest any, els escoltes de Sant Rafel ens vam proposar sortir a les carrosses de carnaval. El tema, "Els estornells i la gran cagada", volia significar l'arribada massiva dels estornells a Ciutadella en la tardor, ja que enguany va ser especialment nombrosa.

Entre tot l'agrupament vam representar el que seria la quantremorada, amb quatre cotxes que eren els R/G, sis arbres que eren noltros, els P/C, un terrat amb roba estesa, amb els caps, mares i pares que feien de "marujas", i la resta de P/C, R/G i tots els LL/D juntament amb qualque cap, que es feia notar, eren els estornells.

Personalment tots nosaltres P/C vam fer molta feina per fer les disfresses d'arbres, i val a dir que van quedar de dalt de tot, i que va valer la pena perquè vam guanyar el primer premi com a comparsa

primera, i un dels arbres, que portava un niu amb un estornellet de quatre mesos, va guanyar el primer premi com a millor disfresa individual.

Tot i ser un recorregut llarg i cansat va ser una experiència positiva, i s'hauria de fer almenys una vegada a la vida.

Ah!! el premi, que va ser una suma important de diners, l'invertirem en una petita bereneta entre tot l'agrupament i la resta l'enviarem a Moçambique, que encara que no els canviarà la vida, si tots ajudam un poc, significa molt.

*P/C de l'A.E. Sant Rafel
(Ciutadella)*

EL PAÍS DELS TEIXITS....

0 En el país dels Teixits, hi havia dos pobles que des de sempre estaven en guerra. Aquests dos pobles eren Estiuona i Hivernona. A Estiuona hi vivien les prenyes d'estiu i a Hivernona les que duim durant l'hivern. La seva enemistat provenia de l'ambició de dominar el planeta dels Teixits.

Banyador era el governador d'Estiuona, una talla 52, groc i verd, bastant vulgar.

Abric de Visó, governador d'Hivernona, era gros, elegant i presumit.

Els dos dirigents no mantenien relacions diplomàtiques des de feia molta estona i els habitants dels dos pobles, a més, es manifestaven la seva enemistat sempre que tenien ocasió.

Així, un dia que Hivernona estava de festa per celebrar el naixement d'un calçons de pana, en Calçonets, fill d'un jersei de llana i una camisa de dormir; els habitants d'Estiuona van aparèixer atacant-los amb pinyons de gínjols i els van espanyar la festa.

De la mateixa manera, un poc més tard, quan a Estiuona van organitzar festes majors per celebrar el

naixement de na Camiseteta, filla del governador Banyador, els habitants d'Hivernona els van tornar la malacriança tirant-los clovelles d'anou.

A part, però d'aquestes accions bèl·liques que solien acabar com el rosari de l'aurora, la vida corria plàcidament.

En Calçonets es va convertir en un dels joves més espavilats del poble i n'Abriç de Visó, que no tenia descendència, ja el comptava com el seu futur successor. Na Camiseteta era una jove agradable i simpàtica.

I va passar el que passa a tots els contes. Els dos joves es van enamorar i van estudiar seriosament la possibilitat d'unificar els dos pobles.

Van preparar una campanya de mentalització del poble en el qual feien veure als habitants d'Estiuona i Hivernona els grans avantatges que tindrien amb una aliança:

"Amb la unió de les dues ciutats podríem obtenir fàcilment prendres noves de primavera i tardor, augmentaria la gamma de colors, sortirien noves teles,

diferents textures... amb l'enorme prestigi que açò suposaria per al país dels

Teixits... invasió de mercats..." Paraules com aquestes es sentien per tot arreu, altaveus... Tan immensa va ser la campanya que després d'un referèndum el resultat va ser un gran sí a favor de l'aliança entre Estiuona i Hivernona.

És clar, en Calçonets i na Camiseteta van governar seriosament el nou país i van tenir un fill esportista, atrevit i dinàmic, el "Xandal".

Aquesta prenda va ser tan acceptada que es va estendre per tot arreu. Idò, d'on creis que venen els vostres "Xandals", si no dels descendents d'en Calçonets i na Camiseteta???

LEMA: "Un amic per tota la vida " □

0 Amb la motxilla més plena, amb noves idees i experiències i amb més ganes i il·lusions que mai, vam deixar el Sant Jordi 2000 per a continuar la nostra tasca.

Sens dubte, el viatge més llarg comença per una petita passa i mai no creixerà cap arbre si no es planta primer una llavor. El Sant Jordi 2000 és la

llavor d'un arbre que donarà fruits. Si tots nosaltres el regam, l'abonam i el cuidam per fer-lo créixer, prest en tindrem fruits, molts diferents i per tots el gusts.

Imagineu...

... **imagineu** un intercanvi més continu d'experiències, unes trobades entre infants i joves sense haver d'esperar a un altre Sant Jordi com aquest. Segur que serem capaços de veure més enllà de la distància que ens separa i podrem trobar la manera de seguir endavant per un mateix camí

... **imaginem** tot el que pot aportar-nos les nostres arrels: oficis, tradicions, records. Hem redescobert part de la nostra història i hem après a treballar amb

Entre tots vam aconseguir muntar el gran panell .

gent més gran que nosaltres. Això ens ha de fer conscients dels tresors que tenim al nostre abast i a la nostra terra. Feim que petits i grans continuem treballant pel nostre país, un país que cada dia sigui més solidari, més compromés, més autèntic, més crític, més respectuós, més lliure, capaços d'estimar més i de jugar net.

... **imaginem** que som capaços d'anar més enllà dels nostres creços, de la nostra fe, per veure en les altres persones un germà, un amic, una persona. Durant quatre dies vam conviure amb un mosaic de creences i vam poder riure, cantar, ballar i jugar tots plegats; no serà necessari un altre Sant Jordi per seguir aquest camí: ja ens

hi hem endinsat i tan sols queda aprofundir-hi.

... **imaginem** que podem fer, havent descobert la força del treball en equip, havent viscut i reflexionat tots junts, havent fet una opció conjunta. Això que ha semblat un fet puntual és la nostra manera de fer, el nostre estil de vida i allò que hem descobert no ens ho podem quedar, hem de posar-ho en comú i reflexionar-hi. L'escoltisme vol fer persones compromeses amb la societat en que vivim, amb una actitud transformadora, capaces de deixar el món millor de com l'hem trobat, disposats a fer serveis i fent seu el "sempre a punt"

"Que!!! ja esteis a punt per afrontar el pròxim Sant Jordi."

O NINGÚ ES RACISTA, PERÒ...

Sa unitat de Trucs de l'Agrupament Escolta Federico Pareja, després dels episodis racistes dels quals tots hem tingut coneixements, i que han ocupat els titulars dels darrers mesos, ens hem vist obligats a reflexionar sobre el tema.

Ens hem fet moltes preguntes, hem vist pel·lícules, hem llegit es diari i hem escoltat sa ràdio. Tots estem al corrent dels fets d'Àustria i de El Ejido. Amb tota aquesta informació, ens vam asseure a xerrar, a reflexionar i vam intentar treure algunes conclusions.

Fins ara mai no havíem tingut que plantejar-nos aquestes qüestions, ningú era racista, tothom estava d'acord en que es color de sa pell, no havia de justificar discriminacions. Era molt fàcil, es negres eren a Àfrica, es xinesos a Orient i els indis a Amèrica. Ens podíem permetre es luxe de estar a casa i comentar lo dolents que eren aquells de països llunyans, que maltractaven a gent d'altres races. Fins fa poc érem noltros els immigrants, els que havíem anat a cercar feina a altres països. Quasi tots noltros tenim algun avantpassat, no gaire llunyà, que va haver d'emigrar. Ara tot açò està canviant. Noltros vivim a un país ric.

Quan veiem les imatges de El Ejido, sa primera reacció estava clara, "el que passa és que aquests són uns racistes", dèiem. Després ens vam plantejar una qüestió: com hauríem reaccionat a Ciutadella en una situació similar?. Sa resposta ja no era tan fàcil. Vam arribar a sa conclusió de que sa nostra tolerància no ha estat encara posada a prova. No teníem tant clar quina seria sa nostra actuació si de-

vora ca nostra s'instal·lés una família d'una altra raça (pobres clar, ningú s'enfadaria de tenir com a veí a Rivaldo).

Aquesta reflexió ens va preocupar.

A Ciutadella encara tenim temps d'aprendre. Esperam que els tràgics fets de El Ejido, ens puguin servir a tots.

Sa solució està en ses nostres mans. Segurament sa nostra generació i sa dels nostres fills/es, seran ses primeres en conviure amb gent d'altres cultures o races. Es dia que tinguem fills, tindrem sa obligació d'educar-los en sa tolerància més absoluta. Els hi haurem de fer entendre que es color de sa pell de ses persones, amb ses quals conviuran, no és més que un tret físic. Però no ens hem de confondre, sa igualtat significa exactament açò: igualtat. Sa gent d'altres races ha d'ésser admesa de sa mateixa manera que una altra persona, sense discriminacions ni privilegis. Ens hem d'esforçar per que, si són immigrants, s'integrin a sa nostra societat, però també els hi hem de demanar un esforç per part seva.

No hem d'emprar eufemismes, una persona negra és una persona negra, no una persona "de color" o un "afroamericà" (com diuen tant a ses pel·lícules nordamericanes). Com li diem a algú que fa dos metres d'alçada? Li diem alt, no persona "d'alçada". No hem de tenir por de dir ses coses pel seu nom, si no hem de resultar ofensius. Açò seria ideal, seria senyal de que a la fi hem arribat a considerar ses diferències racials com a característiques físiques, i no es generalitzarien ses coses (si una persona de dos metres cometés un crim no sortiria sa

gent al carrer a cremar ses cases de ses persones altes).

Com ja hem dit, és molt fàcil xerrar quan es problema no et toca d'aprop. El que hem de fer es reeducar-nos tots per a que no arribi a ésser un problema mai.

A ningú ens agrada sa frase que tant hem sentit sempre i que hem emprat com a títol d'aquest text, volem llevar sa paraula "però". O millor encara, també volem llevar sa paraula "racista". Volem que aquesta paraula perdi es sentit, de sa mateixa manera que no té sentit sa paraula "ullblauistes", perquè es fet de tenir els ulls blaus, mai ha estat problema perquè una persona es pugui integrar a una societat. Voldríem que sa paraula racista, no existís.

Voldríem no haver hagut de escriure mai aquest text. □

*Unitat de Trucs
A.E. Federico Pareja
(Ciutadella)*

VA DE MOTOS!!!

Hola a tots els escoltes de Menorca,

Sóc la unitat de Ràngers i Guies de St. Antoni Mª Claret. Sóc molt jove, al igual que aquest agrupament. Fins ara era petita però enguany he crescut molt, ja que ha començat molta gent nova.

Com que èrem molts i jo no estava preparada per a ells, m'han canviat de cap a peus i han fet més taules per a que hi capiguem tots, m'han decorat al seu gust i ja estic preparada per a ajudar-los a dur a terme les seves aventures. Tot això no ha estat fàcil i ha comportat molta feina.

Durant el segon trimestre no he tingut massa temps per fer més coses, ja que aquesta decoració i renovació d'infraestructures ens ha absorbit molt, a més no feia més que pensar en el Sant Jordi 2000, que per cert, m'ho vaig passar molt bé.

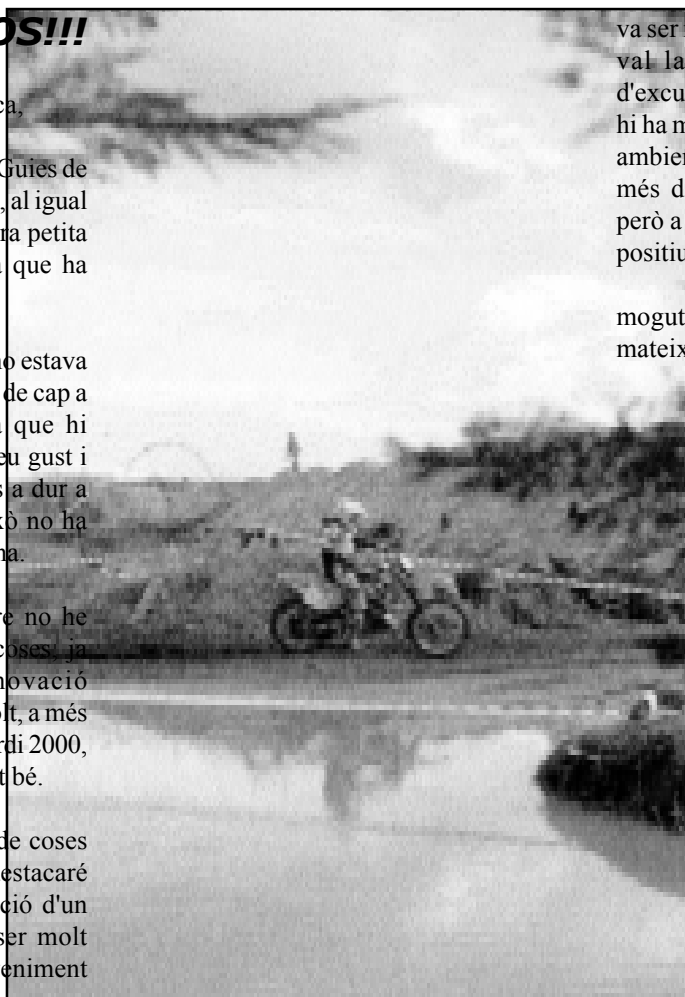
Però així i tot, vaig fer un parell de coses molt interessants. En primer lloc destacaré que vaig participar en l'organització d'un trofeu de motos "d'enduro", va ser molt espectacular i el resultat de l'esdeveniment

va ser molt positiu. I l'altre fet que crec que val la pena comentar, és que he anat d'excursió amb tota la gent nova i com que hi ha més gent, a les sortides hi ha molt més ambient, podem fer més jocs, també hi ha més diferències d'opinions i discussions, però a això també s'hi ha de treure el cantó positiu.

Espero que acabem aquest curs tan mogut, de la millor manera possible i el mateix desitjo a les demés unitats.

Salut!!

*Ràngers i Guies de Sant Antoni M^a
Claret (Ciutadella)*

mon
informàtic, s.l.

c/. Caragol. 14. local 2

Tel. 971 48 27 62

fax 971 48 15 71

07760 Ciutadella de Menorca

e mail: moninformatic@infotelecom.es

ANTONI FULLANA

Què és l'escoltisme?

És un moviment sobretot pedagògic, educatiu. La seva funció no és entretenir als al·lots/es, sinó ajudar-los a aconseguir una manera de ser i d'actuar pròpies perquè arribin a ser artesans del seu propi creixement, perquè ells mateixos es vagin autoeducant.

Qui és el fundador del Moviment?

En Baden Powell. Aquest anglès va fundar l'escoltisme al 1907. Va escriure el llibre que ha donat origen a tot el moviment, "Escoltisme per a nois". La filosofia de Powell era que l'infant, després de passar una infantessa divertida, arribi a ser feliç. Powell pretén fer persones que comprometen-se amb la societat siguin feliços i que, a la vegada, facin feliços a l'atra gent. Açò seria un poc el punt de partida de l'escoltisme. Després hi ha una metodologia i unes maneres de fer característiques.

Podria explicar un poc les etapes per edats en què es divideix el moviment i la seva metodologia?

Podem parlar de cinc separacions per edats: dels 5 als 8 anys, en què els filllets reben el nom de Castors i les filletes el nom de Llídrigues. En aquesta franja d'edat es potencia bàsicament el joc compartit. Dels 8 als 11 anys, hi ha el grup de Llops per als al·lots i el grup de Daines per les al·lotes. Aquesta etapa està ambientada amb el Llibre de la Selva, i hi ha tota una mitologia que es forma entorn de la jungla i que amb el joc pretén educar. Dels 11 als 14 anys hi ha els Ràngers per als nois i les Guies per a les noies. Per a aquesta edat es treballa l'experiència de la descoberta. Dels 15 als 18 anys, hi ha el grup de Pioners per als nois i el grup de Caravel·les per a les noies, on es potencia l'aventura com a activitat característica i, també, dur a terme els propis projectes. I la darrera etapa educativa és la del Truc que comprèn dels 18 fins als 20 anys i treballa el servei de cara als altres. A partir de 20 anys qualsevol escolta pot fer de Cap o monitor.

Quantes agrupacions d'escoltes hi ha a Ciutadella i a Menorca?

A Ciutadella hi ha tres agrupaments: St. Rafel, Sant Antoni M^o Claret i Federico Pareja. A tota Menorca n'hi ha 13. L'únic poble que no té cap agrupació és Fornells.

A nivell nacional només hi ha Scouts Catòlics o hi ha més grups d'Escoltes?

A Espanya podem parlar que hi ha uns 100.000 escoltes. El moviment en què jo som ara consiliari es diu Moviment Scout Catòlic i abasta uns 45.000 afiliats a tot l'Estat. Després

Antoni Fullana Marqués va néixer a Ciutadella el 1952. Als 18 anys va entrar a formar part de l'agrupament Escolta Federico Pareja.

Als 24 anys va entrar al Seminari. És llicenciat en estudis Eclesiàstics i fou ordenat prevere el 30 de Juny de 1984. Actualment és rector de la parròquia de Sant Rafel de Ciutadella i consiliari diocesà dels Escoltes de Menorca des del 1994. El mes de febrer va ser nomenat Consiliari Nacional del Moviment Scout Catòlic (MSC) per part de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

hi ha ASDE que té uns 23.000 afiliats.

A tota Espanya hi ha més agrupacions, però aquestes dues agrupen la majoria d'escoltes.

Tinc entès que l'escoltisme és un moviment de procedència laica. Quin poder hi té l'església dins d'aquest moviment?

L'expressió correcta és que és un moviment de laics dins l'església catòlica. L'escoltisme és considerat com un moviment evangelitzador; és a dir, ajuda a descobrir Jesús als altres. Per tant, és un moviment de frontera, que accepta tothom però només amb una premissa: que accepti les regles del joc que nosaltres tenim com a marc. L'església intenta avivar i educar a una sèrie d'infants a viure l'evangeli. No és un moviment catequètic, sinó un moviment que té moments catequètics els

quals s'intenten viure. L'església veu que és totalment compaginable l'evangeli amb l'escoltisme.

Quina és exactament la feina d'un Consiliari nacional del MSC?

La meua missió a partir d'ara és la de vetllar per tot el que és l'educació i animació de la fe dins del moviment i, també, coordinar una permanent de consiliaris.

Com la pensa a dur a terme aquesta feina, amb quins mitjans?

Ho penso fer amb un equip de persones, jo tot sol no ho puc dur. A més, ha de quedar clar que el moviment el duu el president i l'equip de Consell Nacional. Jo som un més. Una altra missió meua de consiliari és la de fer d'intermediari amb la jerarquia eclesial.

Quins són els seus objectius a assolir en el nou càrrec?

El que ens preocupa és la relació i vinculació amb l'església local, és a dir, la relació entre agrupament-parròquia, associació-Bisbat i, a nivell nacional, moviment-Conferència Episcopal. En segon lloc, ens preocupa molt com facilitar el material de cara a l'educació de la fe. Ens hem compromès dins d'enguany a fer un material que ja tenim en marxa i ja està mig perfilat. En tercer lloc, pretenem ajudar a informar a laics perquè puguin fer aquest servei d'animadors de la fe.

Què vol dir amb açò d'animadors de la fe?

Jo som un Consiliari, un capellà. Un seglar pot fer aquest mateix servei dins d'un agrupament com a animador de la fe. La diferència és que un capellà pot dir missa, pot celebrar els sagraments. Però cada vegada hi ha més dificultats per aconseguir consiliaris, és a dir, capellans. Per tant, s'ha de potenciar la feina dels seglars perquè puguin conduir la fe tal i com ho faria el capellà.

Per acabar, on s'ha de dirigir la gent per apuntar-se al moviment escolta?

En els diferents grups que hi ha a tots els pobles. Vull dir que en la majoria de llocs hi fan falta caps. Voldria fer una crida animant a la gent de la importància que té per a un infant estar dins d'una associació conduïda per un adult. Em preocupa molt Menorca pel descens gran que hi ha hagut d'associacionisme infantil, no només a nivell parroquial, sinó en tot tipus d'associacions. I açò ho provoca el tipus de consum que fomenta aquesta societat.

PEL FORAT DEL PANY

- * Que ja tornem a ser aquí...
- * Que aquesta vegada també ens ha costat sortir...
- * Que tenim moltes novetats per l'Associació.
- * Que tenim que donar l'enhorabona a nous pares.
- * Que!!! cap al segon !!, Magda/Blai (A.E. Paco Ramonell) i Willy/Anna (delegat de comunicació).
- * Que en el Sant Jordi ens ho vam passar molt bé.
- * Que les patates fregides eren molt bones... (tothom se les menjava)
- * Que més d'un va passar gana, però d'altres es posaven les botes cada dia. (hi ha que espavilar)
- * Que n'hi va haver pocs que es van dutxar, i quan van arribar a ca seva ... l'aigua va sortir...!!!
- * Que no ens havíem adonat que en els Escoltes de Menorca tenim en Baden Powell.
- * Que no sabem si és el verdader o un actor que s'hi sembla molt.
- * Que aquest actor, serà papa d'aquí a molts pocs mesos (enhorabona Toni i Glòria -- no s'acaba el món!!!)
- * Que a la Formació de Formadors els de Menorca es van fer notar.
- * Que fins i tot s'ha convocat una trobada aquí (per fer un sopar!!!)
- * Que el el Comité Federal ampliat a Madrid hi havia moltes coses

que "brollaven".

- * Que també n'hi ha que no saben que són els ports de muntanya.
- * Que a la darrera trobada de la Taula Pedagògica van fer molta feina.
- * Que tots estan molt engrescats per seguir fent feina l'any que ve.
- * Que no sabem si els nostres companys escoltes d'es Migjorn Gran són vius o morts.
- * Que l'afició que tenen els de l'agrupament de Paco Ramonell de sortir pel Diari Menorca.
- * Que ara des de que els seus Pioners/Caravel·les s'han fet actors, potser sortiran a la premsa del cor.

- * Que ja ha arribat l'estiu.
- * Que si algú vol perdre un parell de quilets (per poder posar-se el banyador en condicions), pot passar per l'oficina, tenim Sauna permanent i GRATIS.
- * Que ja queda poc espai.
- * Que ara ja ens despedim fins després de l'estiu.
- * Que tornarem renovats.
- * Que ja veureu que GUAY
- * Que ens hem de modernitzar.
- * Que fins una altre.
- * Que vagin molt bé tots els campaments.
- * Que.... ADÉU.

S'AGUA i T REVISTA ESCOLTA

EDITA: ASSOCIACIÓ DIOCESANA D'ESCOLTISME. ESCOLTES DE MENORCA - MSC.
 PLAÇA REIAL N° : 10 -2on 07702 MAÓ - TEL / FAX : 971 36 88 63
 EQUIP REDACTOR: ADE SERRA, Mª JOSEP CARDONA, EDUARD SERRA
 IMPRIMEIX: IMPRESOS DOMINGO, S.L. - CIUTADELLA D.L. MH. 272 - 1992

